

מנחם מענדל ומרים

ק"א 312

Mendel and Miri Sudak

י"ד כסלו ה'תשפ"א

14 Kislev 5781

פתח דבר

בעה"ת
י"ד כסלו תשפ"א

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו ובחסדו הגדול זיכינו בנישואי צאצאינו החתן הרה"ת מנחם מענדל שיחי' עב"ג הכלה המהוללה מרים תחי'.

התודה והברכה לידידינו ומכירינו אשר הואילו לשמוח איתנו יחדו ביום שמחתינו, ובמיוחד לאלו ששלח בעילום שם פאקסימיליא מדפי ההגהה של לקו"ש חלק א של פרשה זו, אשר זכה סב החתן הרה"ת נחמן סודאק ז"ל להיות בין אילו שעסקו בהכנת וההפצת השיחות בשנים הראשונות עד שזכה לנסוע בשליחות כ"ק אדמו"ר. השיחה בשלימותה נדפס בלקו"ש ח"א ע' 68 והלאה.

בתור הוספה מדפיסים מכתב כ"ק אדמו"ר לאחד מזקני החסידים שגרו בלונדון אודות גישתו לעבודת סב החתן הנ"ל בתחילת עבודות פה, המכתב נמצא בארכיון המשפחה ובטובם שלחו לנו הפאקסימיליא. ואנו תפלה שגם הזוג הצעיר יזכו להצטרף ללגיונו של מלך ולגרום נח"ר לכ"ק ולקים דבריו להבאת הגאולה השלימה ולגילו המשיח.

הא"ל הטוב הוא יתברך, הוא יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י. בברכות מאליפות מנפש עד בשר.

משפחת פרסמן

משפחת סודאק

ב"ה.

השיחות שבדעהינו להו"ל לש"פ וישלח וי"ט-כ'

כסלו הם:

א) ליקוט משיחות ש"פ וישלח תשט"ז, תשח"י.
נלקט וסודר ע"י ר"י שי' כהן. (הפירוש ע"פ ויבן לו
בית שבסעיף ב', אינו משיחות אלו, וגם אינו זוכר
באיזה שיחה נאמר הענין, ורק זוכר ששמע זאת פעם באחת
השיחות).

ב) משיחת י"ט כסלו תשח"י על ש"פ וישלח. סודר
ע"י ר"י שי' כהן.

ג) סיפור מזמן מאסר אדמוה"ז וההוראה מזה,
משיחת י"ט כסלו תשח"י, כפי שסודר ע"י רשד"ב שי'
בוטמאן ל"קובץ ליובאוויטש".

נ.ב. ~~אם אפשר~~ לכבוד חג הגאולה י"ט כסלו, להוסיף:

א) קודם ההוספה ~~א~~- ענין "כסלו, חודש של ניסים" שנשפס
בקובץ ליובאוויטש שנה חמישית חוברת ראשונה.

ב) אחרי מכתב דשנה תרס"ב - ב' מכתבי כ"ק אדמו"ר
שליט"א שנשפסו במגילת י"ט כסלו. (בתור הוספה ב',
וענין חלוקת הש"ס בהור הוספה ג').

בזה הננו מוציאים לאור ענינים המתאימים לחזור בהבחי כנסיות בש"ק פ' וישלח, והג הגאולה יו"ד-טו"א כסלו הבעל"ט.

קטעים משיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א: ש"פ וישלח תשט"ז. ש"פ וישלח, י"ט כסלו, תשח"י. *אל תחזיר שיש*

- נעתקו עפ"י רשימת השומעים -

בחור הוספה בא בסוף הליקוט: א) מכתב כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) ג"ע, משנה תרס"ב, בענין י"ט כסלו. ב) בענין חלוקת הש"ס.

הננו מביאים ג"כ מראה מקומות ממאמרים ושיחות שונות שמתאימים לפ' השבוע וי"ט-כ' כסלו.

תורה אור לפ' השבוע.

ד"ה מה טובו תרפ"ט - קונטרס ד'

ד"ה קטנתי תרצ"ט.

ממאמרי ושיחות י"ט כסלו - תשי"א - תשח"י.

מגילת יו"ד ט"ה כסלו.

* * *

הננו בזה לעורר את כל הנואמים בבחי כנסיות, לסדר התועדות י"ט כסלו, בימי י"ט-כ' כסלו, או בהש"ק שלפניו או שלאחריו. וכידוע אשר הוא "יום התועדות וקבלת החלטות טובות בקביעות עתים לחורה הנגליה ודא"ח ברביס, וחיזוק דרכי החסידים באהבת רעים". ("היום יום").

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

330 833 833

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

330833 33833

- בקשר לחג הגאולה י"ט כסלו ר"ה לחסידות, הננו לפרסם ולעורר ע"ד השיעורים השונים לכל נפש (כפי תקנת כ"ק אדמו"ר מהור"י"ץ ג"ע) והם:
- (א) חומש עם רש"י: בכל יום פרשה אחת מהסדרה של השבוע עם פירש"י, היינו כיום א' עד שני, ביט"ב עד שלישי וכו'. כאשר אותה הסדרה נמשכת משך ב' או ג' שבועות (משום שחל חג בש"ק) לומדים את השיעורים של חומש עם פירש"י גם במשך השבוע השני והשלישי באותו הסדר כמו שבשבוע הראשון. בשמחת תורה לומדים פרשת ברכה החל מהפרשה של אותו היום מהש"ס עד סיום הסדרה עם פירש"י. באטרו חג דסכות לומדים מהתחלת הסדרה בראשית עד אחר פרשת היום שעומדים בו עם פירש"י.
- (ב) תהלים: בכל יום אחר תפילת שחרית כמו שנחלק כל התהלים לימי החדש. התל מיום שני דר"ח אלול עד יום הכפורים אומרים נוסף על הג"ל שלשה קאפ' תהלים (ב' דר"ח אלול קאפ' א-ג, ב' אלול קאפ' ד-ו וכו') וביום הכפורים שלשים וששה קאפ': ט קודם כל נדרי (קטו-קכג), ט קודם השינה (קכד-קלב), ט אחר מוסף (קלג-קמא), ט אחר נעילה (קמב-קנ).
- (ג) תניא: שעורי למוד התניא נחלקו לימי השנה ע"י כ"ק אדמו"ר מוהרי"ם זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע וזה לשונו במכתבו המצורף לרשימת חלוקת השיעורים: "שיעורי לימוד בספר ליקוטי אמרים - תניא כפי שנחלק לימי השנה, מראש השנה לחסידות י"ט כסלו עד י"ט כסלו הבא עלינו ועל כל ישראל אחינו לטובה ולברכה בגשמיות וברוחניות".
- השיעורים האלה הם חוץ מהשיעורים דכל חד וחד לפום שיעור דילי".

ונסיים בברכת החג

גוט יום טוב

לשנה טובה בלימוד החסידות ודרכי החסידים

תכתבו ותחמרו

מחלקת חזרת דא"ח בבחי כנסיות
שע"י

צעירי אגודת חב"ד

ד' פ' וישלח, י"ד כסלו, תשי"ט.

און דאס איז דער המשך הפסוקים, עם לבן גרתי בו' ויהי לי שור וחמור - דורך דעם וואס בא יעקב'ן זיינען געווען די דברים אסאך הגשמיים בבחי' גירות און ער האט זיי געמאכט כלים צו אלקות - גרתי' - דורך דעם איז ער שוין געווען גרייט צו משיח'ן - ויהי לי בו' וחמור זה מלך המשיח.
 2 און דעם האט ער געשליקט מלאכים צו עשו'ן, מודיע זיין אים, א ער האט שוין דורכגעטאן אלע ביינוריס, און גרייט צו משיח'ן. רעכענענדיק א אויך עשו איז שוין לאחר הבירור' און אויך מצד עשו'ן קען שוין קומען די גאנצע אויף דעם האבן אים די מלאכים געשליקט, באנו אל אחיך אל עשו. דו זיינ זייט ביסט שוין טאקע גרייט צו דער גאולה, אבער (ער איז) נאך "עשו" ק הבירור (באנו-אל אחיך אל עשו) ובמילא קען נאך ניט קומען די גאולה. יעקב פון זיין זייט האט שוין מברר געווען אלע ענינים, שור וחמור ועבד ושפחה, ואפילו די פכים קטנים, און די מניעה איז געווען מער ניט וו מצד אנדערע ענינים.

ה. תורה און אירע הוראות זיינען נצחיות, פאר יעדער אידן, בכל זמן ובכל מקום. די הוראה פון דעם איד:

יעדער איד דארף וויסן, אז אפילו אויב מצד דעם ארום, מצד דער וועל איז נאך ניט ראוי עס זאל שוין קומען די גאולה, ווארום די וועלט איז נאך מבורר, איז אבער ער פון זיין זייט-דארף צוברייטן זיך מיט אלע זיינע עני צאן ועבד ושפחה, צו די גאולה שלימה.

און די הכנה צו דעם איז - עם לבן גרתי. ער דארף וויסן אז גאנץ ער איז מער ניט ווי גרתי. דער ימי שנותינו בהם שבעים שנה אואם בבבורות שמו שנה⁶ והיו ימיו מאה ועשרים שנה⁷ איז מער ניט ווי גרתי, און יעמולט איז ד גשמיות ניט קיין סתירה צו רוחניות, ודאס דורך דעם האט ער צו שור וחמור זצאן ועבד ושפחה אויך אין גשמיות.

און דורך דעם וואס ער גרייט צו זיך צו דער גאולה, פועל'ס ער עס א אין וועלט, ווארום דער עולם איז א שקול⁸ במילא איז מיט איין פעולה טובה וועט ער מכריע זיין די גאנצע וועלט, און בריינגען די גאולה בכללות העול וכפסק הרמב"ם⁹ ישראל שעושים תשובה מיד נבאליט. און דער אלטער רבי איז פוסיף תיכף ומיד. במילא איז ניט קוקענדיק אויפן מצב העולם, קען ער (פועל'ן תשובה) די גאולה שפרטיה, בא זיך, און דער מיט אויך די גאולה הכללית אין דער גאנצער וועלט.

ו. אלע ענינים זיינען דאך בהשגחה פרטיה. די גאולה פון אלטען רבי'ן ס חסידות - י"ט כסלו תקנ"ט - איז געווען אין דער וואך וואס נאך שבת פ' וי

6 אנהי ניהא (ע) ואג גאיה גיה ואלה יצויהם
 7 אנהי ניהא - אנהי ניהא - אנהי ניהא
 8 אנהי ניהא - אנהי ניהא - אנהי ניהא
 9 אנהי ניהא - אנהי ניהא - אנהי ניהא

1 כפשוטו וואוינען אין זיי.
 2 וועגען.
 3 א"י.
 4 איז ער שוין אחיך.
 5 מצדו איז ער.
 6 אלעם.
 7 גר אנוכי בארץ *
 8 און.
 9 תוספות תיכף על מיד - עיין תענית (יט, ב) איזהו מיד שלהן כו'. רש"י ד"ה מיד שבת פט, א. מש"כ תיכף נפמש"כ זבחים ל"ג, א. תודיה כל (סוטה לט, א). שו"ע או"ח סקס"ו.

בא משיח'ן שטייט עני ורוכב על אמור, א' משיח אליין וועט
 (רוכב זיין) על חמור. (אזוי זוכינה זי) 1
 י. דער ענין פון חמור איז ~~המורה~~ וואס דורך אים קען קומען דער אדם, אי
 אן ארט, וואס מצד זיין הויכקייט אדער ווייטקייט, 5
 נים ~~קען~~ צוקומען אהין.
 6
 און "חומר" (כידוע פירוש הבעש"ט ע"פ כ"י תראה חמור בו") ד.ה. אז דורך בי
 9
 וזיכור והגשמיות החומריות קען מען צוקומען און עולה זיין אין אזא מדינה
 וואס די נשמה מצד עצמה ~~קען~~ אהין נים ~~קען~~ צוקומען. זיארט דער פער
 כשרטו איז הפסוק פון דעם אדם וכמ"ס רוב תבואות בכח שור.
 10

יא. בימי אברהם אבינו, התחלת שני אלפים תורה, ד.ה. בתחילת העבודה, האו
 11
 נים בעקבות ~~האדם~~ דער גשם וחומר מעלה זיין דעם אדם
 12
 מער נים ווי אין די דברים המסייעים - עצים ומאכלה - אז דורך דעם עבודה
 בכיור הגשם, זאל ער נים מונע זיין צו קדושה. (האדם)

13
 דער גשם נים געווען קיין כלל צו רוחניות, און די עבודה (באשטאנען אין) נאו
 דעם אז די וועלט זאל נים אצט מנגד זיין, און אפילו מסייע זיין צו די המ
 14
 ש"ע'י העבודה, אבער ~~האדם~~ (גשם אליין, אדער) בפנימיותו זאל ווערען געברענגט
 15
 דאס איז נים געווען קודם מ"ח. א
 16
 אזוי ווי בא די מקלות דיעקב, הגם אז דורך דער עבודה דמקלות איז נמו
 געווארן א אור, אבער ס'איז נים געווען בפנימיות ובקליפה, והראי", אז לא
 העבודה איז נים געבליבן קיין אור אין די מקלות, ווייל אויך מדיער איז די
 געווען ~~האדם~~ געברענגט.

מא"כ נאך מ"ח, בשעה מען טוט א מצוה מיט א גשם, ווערט דעם גשם אל
 קדושה, ד.ה. פון די גשמיות העולם האדם מען אלקות.
 17
 18
 19
 20

התחנות של האדם - אשתו ובניו, און די כחות הגלויים של הנשמה שירד
 למטה, אבער בבואה המשיח וועט זיך אויפטאן א סיפער ענין: עני ורוכב על
 חמור, אז אפילו אין יחידה שבגשם ~~האדם~~ וועט זיך אויך אויפטאן א עלי
 דורכ'ן בירור החומר.
 21
 22
 23
 24

12) מרא דבריהו יז ע' כג. וזלית אטם חיי שיה סוף ב'.
 13) חמת כג. ה.
 14) אבות האבות עה ז'.
 10

1	רוכב זיין.	13	זאלן זיי מסייע זיין באותה שעה.
2	שימוש ורכיבה על.	14	התאחדות.
3	דעם.	15	קדושה.
4	ועניני האדם.	16	געווארען ע"י.
5	מען אן דעם חמור.	17	רהיטים.
6	אזוי.	18	כמו במצות תפלין איצט
7	רכיבה על.	13	זהר ח"א.
8	וואס.	**	ירדו כ'.

משיח בא משיח'ן שטייט עני ורוכב על אמור, אר משיח אליין וועט
 (רוכב זיין) על חמור. (מאז ורטינה) אר/א
 י. דער ענין פון חמור איז ~~המורה~~ וואס דורך אים ערן קומען דער אדם, או
 אן ארט, וואס מדד זיין הויכקייט אדער ווייטקייט, דער אדם מדד צעמא
 נים ~~קומען~~ צוקומען אהין.
 (אין די עקלעב זאך איז אויך בענין התפטר אין רוחניות. חמור אטאא אל וו
 אויף "חומר" (כידוע פירוש העש"ס ע"כ כי תראה חמור בו) ד.ה. אז דורך בי
 וזיכור הגשמיות והחומריות קען מען צוקומען און עולה זיין אין אזא מדינת
 וואס די נשמה מדד צעמא אהין נים ~~קומען~~ צוקומען. ~~דארום דער חמור~~
 בערנט איז העכער פון דעם אדם וכח"ש ורב תבואות בכח שור.
 יא. בימי אברהם אבינו, התחלת שני אלפים תורה, ד.ה. בתחילת העבודה, האו
 נים בעקלנס ~~הוא~~ דער גשם ~~הוא~~ חומר ~~הוא~~ מעלה זיין דעם אדם
~~עס אליין, עס האט בעקלנס פועל זיין~~ עס האט בעקלנס פועל זיין
 מער נים ווי אין די דברים המטייעים - צמים ומאכלת - אז דורך דעם עבודה
 בכיור הגשם, זאל ער נים מונע זיך צו קדושה. (הויכקייט)
 וכו' - ~~ההפרש פון קודם מ"ח ביז לאחר מתן תורה.~~ פאר מ"ח
 דער גשם נים געווען קיין כלל צו רוחניות, און די עבודה (באשטאנען אין) נאו
 דעם אז די וועלט זאל נים אטאא מנדד זיין, און אפילו מטייע זיין צו די המ
 ש"י העבודה, אבער ~~גשם אליין, אזער~~ בפנימיותו זאל ווערען אנגעבליב
 דאס איז נים געווען קודם מ"ח. א
 אזוי ווי בא די מקלות ידעקט, הגם אז דורך דער עבודה דמקלות איז נים
 געווארן א אור, אבער ס'איז נים געווען בפנימיות ובקליטה, והראי', אז לא
 העבודה איז נים געבליבן קיין אור אין די מקלות, ווייל אויך מריער איז די
 געווען ~~קודם מנדד בענין גלויות~~ געווען קודם מנדד בענין גלויות.
 מסא"כ נאך מ"ח, בשעה מען טוט א מצות מיס א גשם, ווערט דעף גשם אל
 קדושה, ד.ה. פון די גשמיות העולם מאכט מען אלקות. -
 התפטר איז ~~השגת~~ ~~העבודה~~ ~~ל~~ ~~העבודת~~ ~~העבודת~~ ~~העבודת~~
 געווארן א עלי' אין די ענינים התחתונים של האדם עצמו, ווארום נאך מ"ח
 געווארן א זיכור אין וועלט, ביז עס ווערט א עלי' אין דעם אדם עצמו. ²³
 אבער מ"ח אויך דאן איז געווארן די עלי' מער נים ווי אין די חלקים
 התחתונים של האדם - אשתו וכו', ²⁴ אין די כחות הגלויים של הנשמה שירד
 למטה ²⁵ אביא ה' המשיח וועט זיך אויפטאן א סיפקער ענין; עני ורוכב על
 חמור, אז אפילו אין יחידה שנכנס ~~הגשם~~ ²⁶ וועט זיך אויך אויפטאן א עלי'
 דורכן בירור החומר. ²⁸
 (12) מקא דרכי יו ע' כג. וזאלט אט מייטת סוף ב'.
 (13) סוף ג.ה. ¹³ גמר ה' ¹³
 * למד אלזה המשיח עליה. * אכא זימון עליה.

- 19 נים בדרך קליטה והתאחדות.
 20 ווערט א כלי.
 21 גלות מצרים ומ"ח.
 22 אויך חומר פון.
 23 ביי אז דער גשם אליין ווערט קדושה דורך דער מצוה.
 24 (כגופו) א ביי.
 25 ונתלבשו בגוף.
 26 בביאת משיח אבער.
 27 עס וועט ארויס בגילו מעלת הגוף על הנשמה, אשת חיל
 עטרת בעלה.
 28 ח"י.

דאראים בביאת המשיח וועט נתגלה ווערן דער שרש האמיתי פון יש א הנברא, אז די אמיתות פון יש הנברא איז דער יש האמיתי, דערפאר איז דורך בירור החומר וועט זיך אויפפאן א עלי' אויך אין דער עצם הנשמה, און ~~וועט זיך פון חומר צוקומען אין אזא ארט וואס מצד עצם קען אין ניש צוקומען.~~

יב. ~~כזה דבר מרז"ל (סנהדרין ב')~~ זכו עם ענני שמיא לא זכו עני ורוכב על חמור: א "זכו", ~~כשת זי עבודה דעת זיך אין דברים זכים ורוחניים, יענלג וועט זיך עם ענני שמיא, אז עם וועט זיך א גילוי בדרך אור ישר מלמעלם"ס.~~

~~בשעת אבער אז "לא זכו", מען וועט האבן צושאן מיט ענינים שאינם זכים, ד.ה. מיט דברים גשמיים וחומרים, און מען וועט זיי מברר ומזכך זיין, יעמולט וועט זיין דער גילוי פון עני ורוכב על חמור דער גילוי בדרך אור חזק מלמעלם"ע, אז דורכ'ן חמור וועט מען צוקומען אין א ארט וואס די ~~עצם עצמה קען אהין ניש צוקומען.~~~~

וזהו שאמר יעקב ויהי לי שור וחמור, דאראים מצד עבודתו בבירור הדברים הגשמיים והחומריים איז ער געווען גרייט צום גילוי פון עני ורוכב חמור.

היות אדם כזה * * *

יג. כ"ק מו"ח אדמו"ר האט דערציילט: בשעת דער אלטער רבי איז געזען אין מאטר האט אים אויסגעפארשט דער טאווארישטש-מיניסטער, ד.ה. דער פארטרעטער פון מיניסטער, וועלכער איז געווען בקי אין תנ"ך און מלומד אין כמה עניני יהדות. איינע פון די שאלות וואס ער האט געשטעלט דעם אלטער רבי'ן איז געווען דער פשט פון פסוק: "ויקרא ה' אליקים אל האדם ויאמר לו איכה" (בראשית ג, ט), צי דען האט דער אויבערשטער ניש געוואוסט וואו אדם הראשון געפינט זיך וואס ער האט אים געפרעגט איכה? א האט אים דער אלטער רבי געענטפערט, אז רש"י זאגט דאך דעם פשט. זאגט אים דער מיניסטער: וואס רש"י זאגט ווייס איך אליין, איך וויל אבער הערן א פשט פון דעם רבי'ן. האט אים דער אלטער רבי געענטפערט: בשעת א מענטש איז אלט אזוי פיל יאר למשל, ענכאפערדיג דערביי די גענויע צאל יאר'ן פון דעם מיניסטער פרעגן אים דער אויבערשטער: "איכה?" צי ווייסט אויף וואס דו ביזט באשאפן געווארן אויף דער וועלט, וואס דו דארפט טאן און וואס דו האסט געטאן?

און כ"ק מו"ח אדמו"ר האט מקיים געווען: דעם אלטער רבי'נס ענטפער צום מיניסטער האט אים אפגעראטעוועט פון כלות הנפש, ווארום דער אלטער רבי איז געווען בשמחה גדולה וואס ער האט זוכה געווען זיצן אין תפיסה און זיך מוסר נפש זיין פאר תורת הבעש"ט והרב המגיד, און ער האט דערפון געהאט א תענוג גדול ביז כלות הנפש. נאר בשעת ער האט זיך באטראכט אז דער אויבערשטער פועגט בא יעדער מענטשן: "איכה?" ~~עס איז אדם אחד דער געזעל, און צי האט ער אויפגעטאן וואס ער דארף אויפפאן, האט דאס אויף אים פועל געווען ער זאל~~

6 עם לבן דוקא.
7 היותו נעלה פון.
8 כפירוש.
9 זאגענדיק.
10 דעם אלטער רבי'ן.

1 בירור יש הנברא.
2 דאס איז אויך דער רמז.
3 דורך דער.
4 עבודה בענינים.
5 בדברים.

זאל בלייבן למטה, א נשמה אין גוף, און דורכפירן די ענינים צוליב
 וועלכע ~~זאל זיין נשמה איז~~ זיין נשמה איז אראפגעקומען למטה.

17. א פאסירט וואס האט פאסירט בא נשיאינו רבותינו הק' רבנא - סיפור וו
 עס האט דערציילט א נשיא ורובה ישראל, איז א הוראה לצאן מרעיתו, און
 דורך זיי - צו אלע אידן.

יעדער איד דארף וויסן אז די שאלה פירעט מען בא יעדע איינעם, פון ד
 גדול שבגדולים ביז דעם קטן שבקטנים. נאר די שאלה קומט צו יעדער איינעם
 לויט זיין מהות.

בא איינעם מאנט מען מיט דער שאלה "איכה" - זאל נישט שטיין אין קנב
 כלות הנפש, (ע"ד פמ"ט) בבני אהרן בקרבנם לפני ה' וימותו) נאר ער זאל טאן ז
 עבודה דא למטה אויף אויספירן די כוונה פון דירה בהחתונים.

און בא איינעם מאנט מען מיט דער שאלה "איכה" ער זאל זיך נישט אריינ
 אין תאוות והדומה וואס דורך דעם וועט ער אראפפאלן לגמרי שפירינגטו, נאר ע
 זאל זיך שטארקן בלימוד התורה וקיום המצוות.

און ~~זיך מאנען גיט מען~~ א נתינת כח ועוז, אז יעדער איינער זאל
 דורכפירן זיין עבודה און אויספירן די כוונה צוליב וואס ער איז באשאפן
 בעווארן בשמחה וטוב לבב.

18. די אמתות שייכות פון דער שאלה "איכה" צום מאסר פון אלטען רבי'ן
 דעם אלטען רבי'נס מאסר איז געקומען מצד דעם קטרוג וואס ס'איז געו
 למעלה אויף דעם גילוי תורת החסידות. ~~די שאלה "איכה" רבי'ן~~

בשעה דער אלטער רבי האט מגלה געווען און מפרטס געווען דזין דרוזין
 דאורייתא צו אלע אידן, דורך דעם וואס ער האט זיי מליש געווען אין ס'ו
 פון נפש האלקים, און דורך דעם אויך אין חב"ד דנטש השכליות ונה"ב, ביז עס
 זאל דערנעמען אויך דעם גוף הגשמי, איז געווארן אויף דעם א קטרוג למעלה,
 מצד דעם איז אראפגעקומען אויך דער קטרוג ומאסר למטה.

אזוי אויך דער נצחון און גאולה וואס ס'אז געווען דא למטה-איז
 געווען מצד דעם וואס למעלה האט מען געגעבן בשות, א כח און א ציווי אויף
 מגלה זיין דזין דרוזין אין שכל אנושי, מצד דעם איז געקומען אויך דא למטה
 גאולה פון אלטען רבי'ן ותורת החסידות.

ווי קען דאס אבער זיין אז מען אמתות זאל נעמען דזין דרוזין און ארא
 טראגן זיי אין שכל אנושי בהתיישבות? דזין דרוזין דארטן דאך פועל זיין א ע
 פון כלות הנפש והיפך ההתיישבות?

נאר בשעה דער אלטער רבי האט דעהערט דעם "איכה", די שאלה מלמעלה ו
 מען פירעט ~~צו אידן~~ צו אידן - די האט ער דורכגעפירט די כוונת הבריאה פון לע
 לו ית' דירה בהחתונים, מיט עס ~~די שאלה "איכה" רבי'ן~~ די חת
 ווי זיי זיינען במציאותם זאלן זיי זיין א דירה צו עצמות, האט דאס אראפגע
 קל

(14) ו' תמוז א.י.

1	ענין.	8	יש לומר בדרך אפשר.
2	אונז און איבערגעגעבן.	9	דאמאלס.
3	איכה.	10	דזין דאורייתא.
4	מאל נאל מאל.	11	קומט עס אראפ.
5	אפהאלטען זיך פון.	12	און דורכנעמען.
6	שליחות ועבודה.	13	ביז.
7	דער א יא.	14	אין זיין מצב פון כלות הנפש.

אלע הגבלות, ווארום ווען מען טוט עס ניס אליין נאר מען טוט עס בשליחותו
 (של מקום) ובכחו פון דעם וואס רופט "איכה"¹, וואס דאס איז עצמות נמנע
 הנמנעות¹ זנושא הפכים, טראגט מען אראפ אויך סתים דאורייתא אז עס זאל קומען
 בגילוי, וואס דאס איז מעורר ומגלה דעם סתים שבנשמה ווי זי איז פארבונדן
 מיטן סתים דקוב"ה.²
 (משיחת י"ם כסלו, תשח"י)

ה ר ס פ ה א

... ים כסלו ... החג אשר מדה בשלום נפשנו ואור וחיות נפשנו ניתן לנו,
 היום הזה הוא ראש השנה לדא"ח אשר הנחילנו אבותינו הקדושים וצוקללה"נ נ"ע זי"ע,
 והיא היא תורת הבעש"ט ז"ל.

זה היום תחלת מעשיך, שלימות הכוונה האמיתית בכריאת האדם עלי ארץ,
 להמשיך גילוי אור פנימיות תורתינו הקדושה, אשר נמשך ביום הזה בבחי' המשכה
 כלית על כללות השנה, ועלינו להעיר לבבנו ביוטהזה בבחי' חפץ ורצון פנימי
 ועצמי באמיתת נקודת לבבנו, שיאיר נפשנו באור פנימיות תורתו ית'.
 ממעמקים קראתיך ה', להמשיך בחי' עומק ופנימיות תורת ה' ומצות ה' מבחי'
 פנימיות ועצמות אוא"ס ב"ה שיאיר בפנימיות נפשנו, אשר כל עצמותינו (ר"ל כל
 מציאותינו, העצם וההתפשטות כו') יהיו אליו ית' לבד, לגרש מאחנו כל מדה רעה
 ומגונה מהמדות הטבעיות, כ"א כל עשיותינו ועניינינו (הן בעבודה היינו תפלה
 ותומ"צ, והן בענייני עולם המוכרחים לקיום הגוף) יהיו בכוונה אמיתית לשם שמים
 אשר חפץ ה' כו', והשי"ת אב הרחמים ירחם עלינו וינחנו בדרך הטובה וישרה ישר
 יחזו פנימו ...

(ממכתבא כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע משנת תרס"ב)³

ה ר ס פ ה ב

הוד כ"ק רבינו הזקן כותב באגרתו הק' ד"ה הוכח תוכיח (נדפס בסו"ס התניא),
 וז"ל מהשייך לכאן: לגמור כל הש"ס בכל שנה ושנה ובכל עיר ועיר לחלק המסכתות
 עפ"י הגורל או ברצון. ועיר שיש בה מנינים הרבה יגמרו בכל מנין ומנין. ואם
 איזה מנין קטן מהכיל יצרפו אליהם אנשים מאיזה מנין גדול בבל ישונה חק
 ולא יעבור. עכ"ל א)

ועל פי זה נהגו מאז לסדר חלוקת הש"ס ביום חג הגאולה הוא - יום
 י"ם כסלו. ומכמה שנים מקבע מנהג זה גם בכאן ע"י "מחנה ישראל" בנשיאותו של
 כ"ק אדמו"ר שליט"א.

ואתם הנמצאים במקום אשר, מאיזה סיבה שתהי', הוא קטן מהכיל לחלק
 מהערה כ"ק אדמו"ר שליט"א.
 א) באבה"ק שם מסיים: וכאוא מהלומדים הנ"ל יגמור לעצמו בכל שבוע התמניא
 אפי שכתהלים קי"פ. - אבל לא ראיתי נוהרים בזה.

170
 N
 170
 170

1 לילה שנת הרשעה סגולה להיטיב 235
 2 לילה שנת הרשעה סגולה להיטיב 235
 3 לילה שנת הרשעה סגולה להיטיב 235

1 זע שו"ת הרשב"א סתי"ח. סי' החקירה להצ"ע ע' 68 ובכ"ח.
 2 ראה זח"ג עג, א.
 3 נדפס - עם פאקטימיליא - במבוא לקונטרס ומעיין ע' ..

Lubovitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 12, N. Y.
NY 2-4228

ליובאוויטש
איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ביה, כ"ו סבת חשיב
ברוקלין.

שלום וזכרה!

זה זמן רב ביוחר שאין סמנו כל מכתבים ויריקות, ויהי רצון שיהיי זה סימן טוב שהכל בסדר ובשלימות, ויהי רצון שכן יהיי גם בהענין אודותו באתלקסן, ותוא:

הגיעניי שמועה מזורה ביוחר וביוחר, אבל כיון שמקורה מאנשים כשרים לערות ויוחר מסנים, מחויב הנני לברר הענין, ולעשות מה בזה.

חוכן השמועה היא, שכאשר פלוני אפר שיעור רבים באיזה ענין, בנגלה אובחסירות, הרי כח"ר מחערב בעצמו בקושיות ופירכות ורמיזה וסחירות וכו' וכו'. וקרה הדבר לא פעם וסח"רם ובאקלא, אלא שנסעה הענין לרוב ולסדר קבוע.

באם הענין של השמועה, חיו נכונם הוא, סובנת הפליאה מהולה בצער, שהרי זהו דין מפורש בחורה בהנוגע. גודל הזהירות דהלבנת פני הבירו רבים, בנגלה דתורה, ועוד מודגש הדבר ביוחר וביוחר ע"פ הוראת חורה החסידות, בענין דאתח ישראל, ושכולן מחאיכות ואב אחד לכולנה, מחיל מחניא קדישא ועד לזהחלצו וצקפת ה' בסדין וגו'.

לימוד זכות (קלוש יוחר מדי) יש להביא, שהכוננה היא לברר דין חורה לאסיחתה, שאי אפשר לסבול חיו סילוף באיני, נקודה זפרט סיהיי. אבל אז הרי אין סובן כלל, למה זה נעשה הדבר בלתיים, (סאז יש כאילו זכורה זר-שיבחה) הוא היודק ובקי כביכול, מסאייב כסיהיי, ביהדות, שאין שם אלא הקבי"ח שיבמך ושיצר שבה זה שמצא הקושיא.

כחבתי לעיל שהחמיי מהולה בצער, לא רק לאחרי שמבואר/הענינה בדרוש החלצו בענינים כהניל, נוסף על הפסיד בחורה, אלא שעוד גדל הצער-עד כמה גדול החשך כפול ומכופל ופיחוי היצר הרע,

שהגע בעצמך, כמה וכמה שנים נמצאים אניש בלונדון, ובניהם זקניי אניש וכח"ר בחוכם, שהפסקם הוא כהוראה רבוחינו נשיאינו מרסדי ומנהלי ישיבת תומכי תמימים, להיות נרוח להאיר, ומבין כולם יהד לא נראו, במשך עשרת השנים ויוחר, הפעולות הכי גדולות שעשו בלונדון בהפצת המעינות הוצה, ואפילו לא בהפצת היהדות, כי במשך השנים האלו, נהקרבנו, אולי, על ידי כולם יחד, אנשים מתי מספר, לחורה ופצותיי, אבל בהנוגע להפצת המעינות הוצה, אפילו בחוככי האברכים בני הישיבות בלונדון, ומי יאמר-שיעור לגדולים ולקטנים, מסיבות שבה שונות וכיו"ב, נעשה ברפיון ידים. בעדגמח המבואר בדרושי ריה, אופי הפעולות הבאות ברפיון ידים.

בהשגחה עליונה, ושלט עיי השחלדות כלל של אניש בלונדון, בא לשם אברך, שהיי במחיצת תומכי תמימים, שנים ספורות, לא ראה, לא אח כ"כ מויה אדמו"ר ולא אח כ"כ אביו אדמו"ר (מוהררשיב) נ"ע, גולה ונח"ל

770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.

HY 4243 1-2450

ויטא

- ב -

ז. פארקווי
ג. י.

מדינה למדינה, ופשיטא שאי אפשר לדרוש סגנון אוחן הסמירה נפש והנחה
הישות של עצמו, שאפשר לדרוש מזה, שראה מאורח, וכשהיו במקום, ז. א.
בחומכי חסימים דליובאחיטש, ובתוקף אורם, ודוקא זה - האברך - הניח עניניו
ורוצה לעשות מה בלונדון, לכפר על העון של כותב מאניש דעם, שלא מילאו
חפזים הקומל עליהם מרבותינו נשיאינו: (זכר אף שצאו פנאי להעסק
בענינים שלכם, הפרטים),

והנה לא לבד שאין סמיעיבירו, להרי' על פי שכל, גם דנהייב.
האם מען געדארפן טראגען עם אויף די הענט, און לערנען זיך מהנחה עצמו, ו
ולהגדיל כבודו בעיני כל הסביבה, שאם אי אפשר לפעול בעצמו, לעשות בהפצח
המעינות חוצה, חוצה כרצון רבותינו נשיאינו, הרי עכפיי, די הנחה האט דאך
געמעגט זיין, שלא להיות סעלים וסחחיר על זה.

קשה לי להאריך בדבר הסבה ל כהניל, ובפרט שהרי השקרה חזקה
שבקראו סכחי זה, הרי יקפיד עלי וירגיו ברוגזה, העולה מעלה מעלה, אבל
כה אעשה, ושכנראה שאניש בלונדון, אין ברצונם או שאין ביכולתם, למנוע
האסור. והוא בעצמו, או שאינו יכול או שאינו רוצה - להביט על הענין כמו
שהוא, ועד שלא תבוא מחאה מצדי, הרי גם אני לוקח חלק בהנהגה כחיר בכל
ענין האסור,

ולא אכתד, אשר עוד כהנה בזה; לא רק לצאת מהערבות, כי אם,
והוא העיקר, שעכ"פ סכאן ולהבא, חופסקנה הסניעות האסורות בעבודת האברך
האסור, אשר בעזרת השם יתברך וכברכה כ"ק סו"ת אדמו"ר נשיא ישראל נשיא
דורנו, לכל אלו הסמלאים שליחות כהניל, על אשכנזי ציליז'ה בפעולותי צ"ע.

ואם אזכה, הרי יפעלו דברי האסורים, עד שאלו, שהפריעו בהניל
מאיזה טעמים שיהיו, הנה סכאן ולהבא, יסיעו בכפלים, ועיד הסבואר באגרה
החשובה לרבנו הזקן סוף פרק סי' תה"י (צ"ל) רגיל לקרות דף אחד יקרא
שני דפים פו,

בברכה לבשוים באסח בכל הנ"ל,

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
צ. ק. ו. נ.
מזליך

חן חן על השתתפותכם בשמחתנו